

zaakt, doordien het schot te laag of te veel naar achteren gaat.

(Modern Sporting Gunnery)

MOUSTACHE.

VAN DE KLEUR EN HET VERKLEUREN VAN HET REEWILD.

Het reewild is in den zomer rood. Ieder jager kent de bersjacht op den rooden bok, al is het dan ook meestal slechts bij name. Als jachtwijze staat het bersen hoog. De weidman is hierbij geheel op zichzelf aangewezen. Hier kan hij eerst ten volle zijn jachtkunst, zijn kennis van de levensgewoonten van den reebok en van het terrein toonen. Het wild staat geheel vrij tegenover hem, beschikkende over het onbelemmerd gebruik van zijn scherpe zintuigen. Geen drijvers of honden storen het in het nemen van de doelmatigste middelen, om aan het dreigend gevaar te ontkomen.

In den winter zijn de normaal gekleurde reeën grijs als een ezel. De kalfjes hebben in den eersten levenstijd de bekende lichte kalfsvlekken op den dos, die hen op den bodem van het bosch, waarop tusschen takken en bladeren door het goudgele zonlicht speelt, een uitnemende schutkleur bieden.

Bij reeën komt betrekkelijk veelvuldig zwartkleuring of **melanisme** voor. In het westen van Duitschland zijn streken,

waar het zwarte reewild in overwegend aantal de jachtvelden bevolkt.

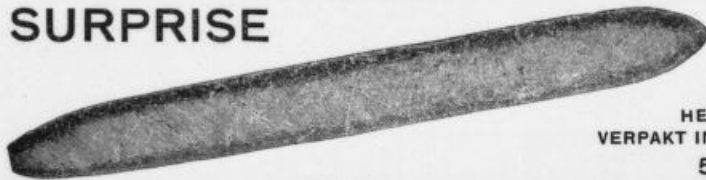
Bij een werkelijk zwarte ree ontbreekt ook het wit op boven- en onderlip. Bij de zoogenaamde zwarttruggen is dit niet het geval. Eenige jaren geleden zag ik er twee. Alleen de rugzijden en een gedeelte van de flanken waren zwart, ook nog in den winter, want het was December, toen ze vrij dicht bij mij uit een akkermaalsbosch over een heiveld wisselden. Bij zuiver melanistisch gekleurde reeën is de winterdos niet zuiver zwart, zooals in den zomer, maar grijsachtig zwart.

Ook albinisme of witkleuring, hetzij dan geheel of gedeeltelijk — gevlekte reeën — komt bij het reewild voor. Dergelijke variëteiten gaan natuurlijk door hun opvallende kleur spoedig ten gronde, zoodat er een bepaalde stand van wit of bont reewild, zooals dit wel bij zwarte reeën het geval is, moeilijk ontstaan kan.

De heer Karel Brandt schrijft in „Wild und Hund” in een artikel o.a. het volgende:

„Het verkleuren van het reewild heeft, zooals bekend, tweemaal in het jaar plaats: in het voorjaar, in Mei, en dan in den nazomer, in September en daar dit laatste verharen ons het meest interesseert, wil ik het ook het eerst beschrijven. In dezen tijd van het jaar gaat het verkleuren snel, ik zou wel mogen zeggen gedurende den nacht, zoodat hetzelfde stuk heden nog de verblindend roode kleur van den zomerdos

SURPRISE

10 CENT

EEN EXTRA LICHTE SIGAAR
HET DEKBLAD IS FIJN SUMATRA
VERPAKT IN BÔITE NATURE KISTEN VAN
50 STUKS F 5.—

„TRIO”. VERKOOPHUIZEN: ROTTERDAM, AMSTERDAM, DEN HAAG, UTRECHT, ARNHEM

heeft, en misschien morgen reeds den grijzen winterrok heeft aangetrokken. Geen jager, al neemt hij ook nog zoo scherp waar, kan bij een levende ree in het bosch de oorzaak van het zoo snel verloopende verkleuren vaststellen.

Dit is alleen mogelijk, als men eens toevallig juist in den betreffenden tijd een bok schiet. Dit schijnbare wonder vindt zijn grond daarin, dat tusschen de reeds los in de huid zittende roode haren al lang de grijze groeien, die dan opeens met haar grijze punten boven de roode uitkomen — er boven uit steken — waardoor de bijna plotselinge, dus buitengewoon snelle kleursverandering van rood in grauw te voorschijn gebracht wordt. Natuurlijk zijn reeds enkele roode haren vroeger uitgevallen en bij den minsten wind ongemerkt weg-gewaaid.

Strijkt men echter zulk een geschoten bok in tegengestelde richting van de ligging der haren over den dos, dan stuift het reeds zeer los in de huid zittende, of al uitgevallen, maar nog tusschen het grijze hangende roode zomerhaar naar alle kanten weg. Bij het verkleuren in het voorjaar is het verloop voor het jagersoog een geheel ander. Dan valt het grijze winterhaar reeds uit, vóór het door het roode zomerhaar bedekt is, dikwijls zelfs bij plekken, zoodat zoo'n stuk er gevlekt uitziet, wat zelfs bij het zwarte reewild, bij hetwelk in dezen tijd het winterhaar een vaal zwartachtig-grijze kleur aangenomen heeft en dan tegen het zwarte zomerhaar scherp afsteekt, bij niet nauwkeurig waarnemende personen de niet juist zijnde meening heeft doen ontstaan, dat er ook gevlekt zwart reewild is."